

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-12-47299 א.א.ג נ' ק.ג.

1

לפני כבוד השופט שאול שוחט

מבקשים

א.א.ג

ע"י ב"כ עו"ד קטי ברדה

נגד

משיבים

ק.ג.

ע"י ב"כ עוה"ד שלמה אשורי

2

החלטה

3

4

5

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופטת נ. רוסמן גליס, בתמ"ש 16-06-32431), מיום 21.11.16, לפיה חויב המבקש בתשלום מזונות זמניים לארבעת ילדיו הקטינים.

8

9

העובדות הצריכות לעניין

10

11

המבקש והמשיבה הן בני זוג יהודים שנישאו זל"ז כדמו"י ביום 10.6.2003.

12

13

מנישואי הצדדים נולדו ארבעה ילדים משותפים: ילידי שנת 2005 (תאומים); 2011 ו-2010.

14

15

הצדדים מתגוררים מיום נישואיהם תחת קורת גג אחת, דירת מגורים שבבעלות אם המבקש.

16

17

מיום נישואיהם, ובמהלך כל שנות הנישואין, לא עבד המבקש ולא פרנס את המשפחה.

18

19

המשיבה, העובדת כמוכירה שכירה והמשתכרת סך של כ-7,000 ₪ לחודש, פרנסה את המשפחה (לרבות המבקש) ממשכורתה.

20

21

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-12-47299 א.א.ג.נ' ק.ג.

1 ביום 5.6.16 הגיש המבקש נגד המשיבה תביעת גירושין כרוכה לבית הדין הרבני האזורי בתל-אביב.

2
3 המשיבה מצידה הגישה ביום 15.6.16 תביעה נגד המבקש למזונות הקטינים בבית המשפט קמא, בד
4 בנד עם בקשה "לפסיקת מזונות ומדור זמניים ו/או טרום זמניים".

5
6 ביום 20.6.16 הורה ביהמ"ש קמא כי משמדובר בסעד אשר נועד לשמר את המצב הקיים ונוכח
7 המתואר בבקשה לפיו מזה שנים שהמבקש אינו זן ומפרנס את הקטינים – הבקשה תידון במהלך
8 הדיון הקרוב שקבוע בפניו.

9
10 בישיבת קדם המשפט שהתקיימה ביום 19.7.16 הורה ביהמ"ש קמא כי בשלב זה המשיבה תישא
11 בהוצאות אחזת הבית והקניות לבית ממשכורתה, והמבקש יעביר סכום חד פעמי של 15,000 ₪
12 כהשתתפות בצרכי הקטינים ובהוצאותיו, משכל המשפחה עודנה מתגוררת תחת אותה קורת גג.

13
14 כן ניתנו במהלך אותה ישיבה הוראות, בהתאם להסכמת המבקש, שמטרתן בדיקת מצבו הנפשי של
15 המבקש, האם הוא מסוגל לעבוד אם לאו, ומדוע אינו זכאי לקצבה כלשהי מהמוסד לביטוח לאומי.

16
17 בישיבת קדם משפט נוספת שהתקיימה ביום 18.9.16 לא חלה התקדמות בכל הנוגע לבירור טענותיו
18 של המבקש באשר למצבו הרפואי שמונע ממני לעבוד. עוד התברר כי התשלום בו חויב המבקש בישיבה
19 הקודמת על חשבון המזונות טרם שולם. בנסיבות אלו ומשחלפו חודשיים מהדיון הקודם הורה בית
20 המשפט קמא כי המבקש יישא בתשלום חד פעמי בסך של 20,000 ₪ (כולל הסכום שהיה על המבקש
21 לשלם קודם לכן בסך 15,000 ₪) על חשבון המזונות.

22
23 ביום 21.11.16 התקיים קדם משפט נוסף לפני בית המשפט קמא בתביעת המזונות. בית המשפט קמא
24 דן במסגרתו בבקשת המשיבה למזונות זמניים (לה הוגשה תגובה מטעם המבקש), הצדדים נחקרו,
25 וסיכמו טענותיהם בעל-פה.

26
27
28 בתום הדיון (אך לא במעמד הצדדים) ניתנה החלטת בית המשפט קמא בבקשת המשיבה למזונות
29 זמניים. אביא להלן את ההחלטה ככתבה וכלשונה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-12-47299 א.א.ג.נ' ק.ג.

- 1 "בהמשך לדיון, מהיום ולאחר שהתובענה הוגשה בחודש יוני 2016, מאז ניתנו לנתבע הזדמנויות
2 לגבות את מצבו התעסוקתי באישורים רפואיים ו/או למצות את זכויותיו מאת המוסד לביטוח לאומי,
3 ניתנת בזאת החלטה למזונות זמניים של הקטינים, שניים בני 11, אחד בן 6 ואחד בן 5, כדלקמן:
4
- 5 1. ביום 7/11/16 הוגשה חוות דעת רפואית ולפיה התסמינים של הנתבע "נמצאים בטווח
6 הנורמה ואינם פתולוגיים בעוצמתם. בנוגע לנכותו ויכולתו לחזור לשוק העבודה, ישנם
7 סימנים קליניים פעילים כאשר ישנה הפרעה קלה בתפקוד הנפשי והחברתי, הגבלה קלה
8 עד בינונית בכושר העבודה".
9
- 10 2. איש מהצדדים לא העלה טענה כלשהי באשר למסקנות חוות הדעת ומשכך ברור כי הנתבע
11 יכול למצות את כושר השתכרותו בכפוף למגבלה קלה עד בינונית. משכך, ובשלב זה נחה
12 דעתי כי הנתבע יכול להשתכר שכר של לפחות 5,000 ש"ח בחודש.
13
- 14 3. הצדדים אינם חלוקים בנוגע לכך שהמשפחה כולה מתגוררת בדירת אמו של הנתבע ללא
15 תשלום דמי שימוש בהסכמתה וכי התובעת היא אשר נושאת בכל הוצאות אחזקת הבית
16 והרכישות השוטפות עבור הבית ובני המשפחה לרבות עבור הנתבע עצמו.
17
- 18 4. ארבעת הילדים הנם בטווח גילאים, בו על אביהם לזון אותם ולפרנסם בהתאם לדיון האישי
19 החל עליו ולכל הפחות כדי צורכיהם ההכרחיים בסך של 1,300 ש"ח לחודש בגין כל קטין,
20 אשר אינו דורש ראייה.
21
- 22 5. בשלב זה, בו לא הוצגו ראיות חותכות בפני ביהמ"ש בדבר גובה ההוצאות החודשיות,
23 ובהתאם להלכת ורד, הנני מעמידה את מזונותיהם הזמניים של הקטינים שביט וניצן ע"ס
24 1,250 ש"ח לחודש, כל אחד (ממוצע של 1,300 ו-1,200), של הקטין פלג ע"ס של 1,100,
25 ש"ח לחודש ושל הקטין יהב ע"ס של 950 ש"ח.
26
- 27 6. בנוסף, לאור מגוריו של המשיב בבית וצריכתו מצורכי הבית על חשבון התובעת, לרבות
28 כלכלה ומזון, יישא הנתבע בשיעור של 50% מהוצאות אחזקת הבית, הכוללות- ארנונה, גז,
29 חשמל, מים, טלפון, אינטרנט, כבלים, וועד בית, וזאת כסכום מינימאלי אשר ישקף את
30 חלקו בהוצאות אחזקת הבית, במזון ובטואלטיקה ובגין חלקם של הקטינים בהוצאות
31 אחזקת הבית.
32
- 33 7. בנוסף, יישא הנתבע במחצית הוצאות הרפואה שאינן מכוסות ע"י קופה"ח ולפי תעריף של
34 קופ"ח ובמחצית הוצאות החינוך מכל מין וסוג בהתאם לדרישת מוסדות החינוך, לרבות
35 ציוד, ספרים, תלבושת אחידה, תשלומי וועד, תל"ן וכיו"ב.
36
- 37 8. לאור הפערים הזמניים ביכולת ההשתכרות של הצדדים, תישא האם בעלויות החוגים
38 אליהם תרשום את הקטינים.
39
- 40 9. ככל שלאם תהיה הוצאה בגין מדור עבור הקטינים, ניתן יהיה לפנות בקשה לפסיקת מדור
41 זמני בנפרד.
42
- 43 10. כל החיובים הקבועים בהחלטה זו יחולו ממועד הגשת התביעה ובכל 5 לחודש שלאחר מכן.
44
- 45 11. כל החיובים הקבועים בהחלטה זו דינם כדיון מזונות זמניים ויישאו הצמדה בהתאם.
46

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-12-47299 א.א.ג.נ' ק.ג.

12. מחוב העבר יהא זכאי הנתבע לקזז את התשלומים אשר שולמו לתובעת ישירות מחשבון הבנק שבבעלותו, ואת היתרה יהא עליו לשלם ב- 6 תשלומים שווים בנוסף לתשלומים השוטפים.

13. לדיון הוכחות ביום 5/3/17 בשעה 11.30 עד 14.30. עד 60 ימים קודם למועד ההוכחות תגיש התובעת תצהיר עדות ראשית מטעמה ובתוך 30 ימים ממועד זה יגיש הנתבע תצהיר עדות ראשית מטעמו. כל תצהיר לא יחרוג בהיקפו מ- 5 עמודים ויצורפו לו תדפיסי חשבונות בנק על שם כל צד ל- 12 החודשים שקדמו להגשת התצהיר וכן אישורי הכנסות לתקופה זו מכל מקור שהוא.

על החלטה זו מלין המבקש במסגרת בקשת רשות הערעור שלפניי. לטענת המבקש, ביהמ"ש קמא התעלם ממצבו ה"נפשי רגשי פסיכולוגי"; התעלם מהעובדה כי אינו עובד למעלה מ-12 שנים וכאשר "לא רק ההפרעות הקיימות אצל המבקש, אינן מאפשרות חזרתו למעגל העבודה, כאשר שמירה על סטטוס קוו והיותו והצדדים מתגוררים יחדיו, מהווה עילה עיקרית וחשובה להיעדר חיוב האב במזונות מתוך הדין הקובע שמירה על סטטוס קוו, והרי צדדים אלו לא שינו מאומה בחייהם המשותפים" (ס' 26 לבר"ע). לטענת המבקש, שגה ביהמ"ש קמא משקבע כי יש לו פוטנציאל השתכרות בסך של 5,000 ₪ לחודש, וסכום המזונות הזמניים שנפסקו לקטינים הוא סכום "אסטרונומי" (ס' 27, 30 לבר"ע). עוד מדגיש המבקש כי "הנסיבות ושמירת הסטטוס קוו נותרו בעינם אף לאחר קיום דיונים בפני ביהמ"ש וברי כי עד לכתובת שורות אלו, ממשיכים להתגורר יחדיו הצדדים עם ארבעת ילדיהם ומנהלים חיים משותפים, כך גם אין ולא יכול המבקש לפרנס את ילדיו כך בעבר וכך בעתיד וחרדת הקיום כמות לאור פסיקת המזונות מהווה חרב מעל ראשו בהיעדר יכולת לקיימה ואף אם היה חפץ לקיימה" (ס' 29 לבר"ע).

בקשת רשות הערעור מהווה ברובה מחזור של אותן הטענות שצוינו לעיל עם שינויים כאלו ואחרים.

דיון והכרעה

לאחר עיון בבקשה ובנימוקיה אני מחליט לדחות אותה אף מבלי לבקש לה תשובה, בהתאם לתקנה 406(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-12-47299 א.א.ג.נ' ק.ג.

1 מלשון סעיף 52(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984 עולה, כי, ככלל, יידונו השגות
2 צדדים על "החלטות אחרות" (החלטות ביניים) של הערכאה הדיונית במסגרת הערעור על פסק הדין,
3 אלא אם עלה בידי מבקש רשות הערעור להראות כי דחיית הדיון בהשגה על ההחלטה לשלב הערעור
4 על פסק הדין, עלולה להשפיע באופן ממשי על זכויות הצדדים; עלולה לגרום לנזק של ממש, או
5 עלולה להביא לקיומו של הליך מיותר או שגוי. תקנה 411 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984,
6 קובעת, כי אף אם צד להליך לא ערער על החלטה אחרת עם נתינתה, פתוחה בפניו הדרך להשיג עליה
7 בזכות בסיסם ההליך, במסגרת ערעורו על פסק הדין.

8
9 בהלכה הפסוקה יושמה הוראת סעיף 41(ב) לחוק בתי המשפט (שעוסקת ברשות ערעור על החלטת
10 בית המשפט המחוזי המוגשות בפני בית המשפט העליון אך זהה במתכונתה בכל הנוגע לתנאים
11 הקבועים בהוראות סעיף 52(ב) לחוק בהם צריך מבקש רשות הערעור לעמוד) באופן שנקבע כי יהיה
12 מקום ליתן רשות ערעור על "החלטה אחרת" רק כאשר בכוחו של המבקש להראות כי הדיון בערעור
13 עליה נחוץ על אף שההליך העיקרי טרם הגיע לסיומו. מבין הנסיבות אותן ניתן למנות לעניין נחיצות
14 הדיון הן: הדירותה של ההחלטה, היינו, האם ההחלטה עשויה להשפיע באופן בלתי הפיך על זכויות
15 הצדדים; ההכרעה עשויה לייתר הליך משפטי ארוך ומורכב במיוחד; ההכרעה תמנע קיומו של הליך
16 שגוי (ראו ע"א 226/65 אליהו נ' עזרא פ"ד יט (3) 571, 537 ראו גם רע"א 2856/12 גדעון כהן וני
17 אח' נ' מע"צ פורסם במאגר נבו (20.5.2012). יתכן, כי גם באותם מקרים נדירים, בהם ניתן לומר
18 מיד כי הערכאה המבררת טעתה טעות ברורה, יהיה מקום לפתוח את שערי ערכאת הערעור עוד
19 בטרם ניתן פסק הדין (רע"א 2459/04 אלה ר. הנדסת בנין והשקעות בע"מ נ' פקיד השומה ירושלים
20 תק-על 2004 (2) 1324).

21
22
23 טרחתי וציטטתי את החלטת בית המשפט קמא נושא הבר"ע במלואה על מנת להבהיר כי ביהמ"ש
24 קמא היה מודע לכל הטענות אותן העלה המבקש במסגרת בקשת רשות הערעור שלפניי, ונתן להן
25 ביטוי. ביהמ"ש קמא אמנם לא קיבל את טענות המבקש אך בהחלט לא "התעלם" מהן.

26
27 המבקש, כאב יהודי, חב חבות מוחלטת בתשלום מזונותיהם ההכרחיים של ילדיו, כולם קטנים מגיל
28 15, כשרק חלוקת נטל המזונות מעבר לכך הוא על פי "דיני הצדקה" עליו ועל המשיבה. זאת הייתה
29 ונותרה ההלכה גם כיום (ראו בהרחבה בעמ"ש (ת"א) 1180-05-14, א' א' נ' מ' א', 26.3.15, בס' 5
30 לפסה"ד). מזונותיהם ההכרחיים של הקטינים אינם מסתכמים רק במתן קורת גג, ועל כן אין המבקש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-12-47299 א.א.ג.נ' ק.ג.

1 פטור מכיסוי יתר צרכיהם ההכרחיים של הקטינים רק משום העובדה כי המשפחה כולה הייתה
2 ועודנה מתגוררת בדירת אמו ובהסכמתה.
3
4 העובדה שהמשיבה הסכימה לסידור זה במהלך כל חיי הנישואין ופרנסה ממשכורתה את הקטינים
5 את המבקש, גם כדי צרכיהם ההכרחיים וגם מעבר לכך – אינה מקנה בידי המבקש "אינטרס
6 הסתמכות" ראוי להגנה כי כך תמשיך ותעשה משחל משבר בחיי הנישואין (דבר שהמבקש אינו חולק
7 עליו, משפתח הוא כאמור מיוזמתו בתביעת גירושין), גם אם הצדדים עדיין מתגוררים תחת אותה
8 קורת גג ושניהם משמורנים על הקטינים. בדין לא דחה בית המשפט קמא את בקשת המשיבה לפסיקת
9 מזונות זמניים רק משום ש"הסטאטוס קוו" שהיה קיים עד אותה העת, היה כזה בו המשיבה נושאת
10 בצרכי הקטינים במלואם, גם למזונותיהם ההכרחיים.
11
12
13 חשוב להעיר, כי במסגרת הדין העברי, כאשר מדובר בצרכים הכרחיים הם אמורים להיות שווים לעני
14 ולעשיר. משמע, צרכיו הבסיסיים של הקטין, אינם נקבעים על פי יכולתו הכלכלית של האב.
15
16 מדובר בחובה משפטית שהקריטריון היחיד לה הוא צרכי הקטינים, כפי שנקבע בשולחן ערוך, אבן
17 העזר, סימן ע"ג, סעיף י: "ואינו נותן להם כפי עושרו אלא כפי צרכם בלבד". הפסיקה חזרה על דברים
18 אלה פעמים רבות :

19 "המדובר באותם דברים בסיסיים שבלעדיהם אין הילד יכול להתקיים ממש ; ומתוך הדין שקובע כי
20 אין מחייבים בהם לפי עושרו של האב יוצא שצרכים אלה שווים הם לעני ולעשיר"
21 (ע"א 210/82 גלבר נ' גלבר, פ"ד לח(2) 14 ; ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז, פ"ד לו(3) 461, 449 (1982) ;
22 ע"א 254/76 ינקוביץ נ' ינקוביץ, פ"ד לא(3) 169 (1977)).

23 ובמקום אחר נפסק כך :

24 "מדברי הרמב"ם עולה, כי לגבי בניו חייב ליתן להם כסות המספקת להם, וכלי תשמיש ומדור לשכון
25 בו, ואינו נותן להם לפי עושר אלא לפי צרכיהם בלבד, והשופט שינבוים פירש את ההלכה כדלקמן :

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-12-47299 א.א.ג.נ' ק.ג.

1 "מתוך ההלכה, שהחיוב הוא לפי צורכי הילד ולא לפי עושרו של האב, דהיינו שהוא שווה לעני
2 ולעשיר... נלמד, כי רווחתו לצורכי הקיום ההכרחי ממש" (תמ"א (ת"א) 2487/92 ישראל יעקב
3 אשכנזי (קטין) נ' בועז אשכנזי [פורסם בנבו] (20/12/1992)).

4
5 בחלוף השנים העמידה הפסיקה את הצרכים ההכרחיים על סכום מסוים (משתנה) שנקבע כידיעה
6 שיפוטית של בית המשפט. כיום עומדים צרכים אלה על כ-1,300-1,400 ₪ לחודש לילד (לא כולל מדור
7 והוצאות מדור) כפוך להלכת ורד נ' ורד (ע"מ 552/87, פ"ד מב (3) 594) הקובעת כי אין לחשב את
8 מזונותיהם של מספר ילדים כמכפלה של צרכי ילד אחד. החלטת בית המשפט קמא בענייננו הלכה
9 באותו התלם, עת חייבה את המבקש בהוצאות כל אחד מהקטינים בסך של 950-1250 ₪ (ובסה"כ
10 4550 ₪ לארבעת הקטינים). גם חיובו של המבקש בהוצאות אחזקת המדור בשיעור של 50% (קרי
11 חלק שווה למשיבה) אינה חורגת מהמקובל, ואף נוטה לטובת המבקש, בשעה שהמבקש מתגורר
12 בדירה וצורך מצורכי הבית. זה המקום לציין כי שסיפוק המזונות לקטינים מעבר לצרכים ההכרחיים,
13 הוא כאמור מדין צדקה וחל על שני ההורים. המטרה היא לספק לילדים רמת חיים נאותה אליה
14 הורגלו ולגביהם, צריך ביהמ"ש לשקול בין יתר שיקוליו גם את השתכרותה של האם וגם את
15 השתכרותו של האב. ביהמ"ש קמא בהחלט עשה כן, כבר בהחלטתו זו למזונות זמניים, עת השית על
16 המשיבה את החובה לשאת במלוא עלויות החוגים של הקטינים.

17
18 העובדה שהמבקש אינו משתכר למחייתו סכומים אלו (או אחרים) אינה הופכת את פסיקת המזונות
19 הזמניים בשיעור שנפסק ע"י ביהמ"ש קמא ל"אסטרונומיים", כגישתו.

20
21
22 הלכה פסוקה היא כי יכולתו הכלכלית של אב נקבעת לא רק על פי ההכנסה בפועל, אלא גם על פי
23 היכולת למצות את כישוריו ולהגדיל את הכנסתו. הכלל המשפטי קובע, כי על אב, חלה חובה להתאמץ
24 עד קצה גבול היכולת ולעשות כל שביכולתו לשם קיום חובותיו כלפי משפחתו (ראו: ע"א 378/80 יצהר
25 נ' יצהר פ"ד ל"ה(1) 328) הפסיקה הטילה חיוב במזונות גם על אבות נעדרי כושר השתכרות לזון את
26 ילדיהם, כך אפילו ביחס לאב נכה, שכל הכנסתו היא גמלת נכות (ראו: תמ"ש (ת"א) 3590/98 לוי נ'
27 לוי המוזכר בתמ"ש (ת"א) 17307-08-15 נ.ב.נ' א.ב., פורסם בנבו 8.6.16; תמ"ש (נצ"י) 42952-05-12
28 ל.ש.נ' ר.ש., פורסם בנבו 31.12.12; תמ"ש (קרי) 16500/04 פלוני נ' אלמונית, פורסם בנבו 13.3.2006).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-12-47299 א.א.ג.נ' ק.ג.

1 מצבו הרפואי נפשי של המבקש גם הוא לא נעלם מעיני בית המשפט קמא, והאחרון בוודאי שלא
2 התעלם ממנו. כל הדיונים שקדמו למתן ההחלטה נסובו בעיקר סביב נושא זה וניתנו למבקש
3 הזדמנויות רבות לגבות את מצבו התעסקותי באישורים רפואיים ו/או למצות את זכויותיו מול
4 הביטוח הלאומי. בסופו של דבר, כל שהוכח לפני בית המשפט קמא בשלב זה הוא שלמבקש תסמינים
5 ה"נמצאים בטווח הנורמה ואינם פתולוגיים בעוצמתם. בנוגע לנכותו ויכולתו לחזור לשוק העבודה,
6 ישנם סימנים קליניים פעילים כאשר ישנה הפרעה קלה בתפקוד הנפשי והחברתי, הגבלה קלה עד
7 בינונית בכושר העבודה". (חו"ד מיום 7.11.16). על סמך זאת מצא ביהמ"ש קמא, בשלב זה כאמור
8 ולצורך פסיקת המזונות הזמניים בלבד, כי המבקש יכול למצות את כושר השתכרותו בכפוף למגבלה
9 קלה עד בינונית ויכול להשתכר שכר של לפחות 5,000 ₪ לחודש אם ייצא לעבוד.

10
11
12 לא מצאתי כי קביעה זו של בית המשפט קמא מנותקת למציאות כפי שמנסה המבקש לטעון.
13
14

15 המבקש לא מוכר בשום מוסד כבעל נכות, נפשית או פיזית ולא משולמת לו כל קצבה או גמלה בגין
16 מגבלותיו הנטענות. המשיבה הציגה לפני בית המשפט קמא ראיות (שצורפו כנספחים לתביעתה
17 למזונות) לפיהן עובר לנישואין עבד המבקש והשתכר סכומים מכובדים (למעלה מ-9000 ₪ נטו
18 בממוצע לחודש בין החודשים נובמבר 2002-אפריל 2003). בנוסף, בחוה"ד הרפואית שהגיש המבקש
19 נאמר כי המבקש "למד לבדו לסחור מהבית בשוק ההון, ובמקביל לנהל את משק הבית. מטלות אלו
20 דורשות יכולת קוגניטיבית ותפקודית גבוהה ומעידים על היכולת לפצות על קשיי הריכוז והקשב.
21 **השהייה בביתו וגידול הילדים, נתפסים בעיניו כבחירה ואינם נובעים ממגבלה תפקודית".**
22
23

24 יש להניח שהדברים יתבררו בצורה מקיפה יותר בשלב ההוכחות, שנקבעו לפני בית המשפט קמא
25 למועד קרוב ביותר (תחילת חודש מרץ 2017). הפסיקה קבעה כי התערבות ערכאת ערעור בהחלטות
26 זמניות תעשה במשורה. נקבע כי דברים אלה מקבלים משנה תוקף בכל הנוגע לבקשות רשות ערעור
27 שעוסקות בענייני משפחה, בהן שיקול הדעת המסור לערכאה הראשונה הוא רחב ושינוי החלטות על
28 ידה נעשה באופן תדיר ובהתאם לנסיבות (ראו לעניין זה בר"ע (ת"א) 1648/07 ש.ר. נ' י.ג., פורסם
29 במאגר נבו). והדברים יפים לענייננו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-12-47299 א.א.ג.נ' ק.ג.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, בקשת רשות הערעור נדחית.

משלא התבקשה תשובה – אין צו להוצאות.

העירבון, על פירותיו, יושב למבקש באמצעות באת כוחו.

מתיר פרסום ההחלטה במתכונת בה נחתמה – בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשע"ז, 26 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

שאל שוחט, שופט